

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 400/2025
02.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Милије Анђелића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К бр.398/24 од 02.09.2024. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 бр.467/24 од 26.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 02. априла 2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Милије Анђелића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К бр.398/24 од 02.09.2024. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 бр.467/24 од 26.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К бр.398/24 од 02.09.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци, у коју му је сходно одредби члана 63. КЗ урачунато време проведено у притвору од 29.04.2024. године до 02.09.2024. године.

Истом пресудом, на основу члана 84. КЗ према окривљеном је изречена мера безбедности обавезног лечења алкохоличара, која ће се извршити у установи затвореног типа и трајати док постоји потреба за лечењем, али не дужи од изречене казне затвора, с тим да се време проведено у установи за лечење урачунава у изречену казну затвора.

На основу члана 87. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета – једне дрвене палице дужине 110 цм.

Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка суду плати износ од 254.082,03 динара, а на име паушала износ од 5.000,00 динара, као и да на име трошкова поступка Основном јавном тужилаштву у Крагујевцу плати износ од 86.618,30 динара, све у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, те да плати остале трошкове о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, сходно члану 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 бр.467/24 од 26.12.2024. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Крагујевцу и бранилаца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Крагујевцу К бр.398/24 од 02.09.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Милија Анђелић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, не наводећи конкретно о којој повреди закона се ради, с тим што из образложења произилази да указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да се побијана правноснажна пресуда заснива искључиво на извештају неурохирурга ББ, који садржи изјаву оштећене дату у Основном јавном тужилаштву у Крагујевцу, која је морала бити издвојена из списка применом члана 407. у вези члана 406. став 2. ЗКП, обзиром да се ради о привилегованом сведоку који се користио правом да не сведочи на главном претресу.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд није прихватио као основане.

Наиме, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости којима се истиче да је правноснажна пресуда заснована на исказу оштећене коју је дала у Основном јавном тужилаштву у Крагујевцу, јер из списка предмета произилази да исказ оштећене ВВ није изведен, нити коришћен као доказ у поступку против окривљеног, што је и констатовано на страни 4, први пасус првостепене пресуде, уз образложење да би коришћење тог доказа било противно члану 16. став 1. ЗКП.

Неосновани су и наводи захтева којима се указује да је извештај лекара специјалисте неурохирургије др ББ незаконит доказ, имајући у виду да је у том извештају констатован само начин наношења повреда које је окривљени нанео оштећеној, а које повреде су констатоване и налазом и мишљењем судског вештака медицинске струке др Милоша Тодоровића, па како је извештај лекара специјалисте неурохирургије др ББ сачињен у оквиру обављања активности из његовог делокруга рада, у оквиру којих активности је и обавио разговор са оштећеном о начину задобијања повреда и констатовао начин наношења ових повреда, то наведени извештај, по оцени овога суда, представља у свему законит доказ, на коме се пресуда може заснивати. При томе, околност да је привилеговани сведок – оштећена ВВ искористила своје право да не сведочи на главном претресу, не може указивати на незаконитост извођења других доказа, односно на незаконитост извештаја лекара специјалисте неурохирургије др ББ, имајући у виду да је наведени лекар извршио преглед оштећене у оквиру обављања своје делатности, те да се у свом извештају изјаснио искључиво на околности наношења повреда оштећеној критичном приликом.

Из наведених разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни суд је поднети захтев одбио као неоснован.

Са свега изложеног, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић